هت‌تریک قهرمانی در پنجمین سکوی قهرمانی

ایران آقای فوتبال ساحلی آسیا

گزارش یک | فریدون حسن

تیم ملی فوتبال ساحلی ایران با برتری مقابل ژاپن برای پنجمین بار قهرمان جام ملت‌های آسیا شد. بچه‌های ساحلی‌باز ایران، دیروز هم در قهرمانی هت‌تریک کردند و هم در بردن ژاپن در فینال تا ثابت کنند هیچ تیمی در قاره کهن حریف‌شان نیست.

عصر دیروز و در دیدار پایانی رقابت‌های جام ملت‌های آسیا در تایلند تیم ملی فوتبال ساحلی ایران برای سومین بار متوالی جام قهرمانی را بالای سر برد تا تعداد قهرمانی خود در قاره کهن را به عدد ۵ برساند.

در دیدار دیروز، ژاپنی‌ها خیلی زود به گل دست پیدا کردند و موفق شدند وقت اول را با برتری یک بر صفر تمام کنند، اما ایران به بازی برگشت و موفق شد ۳ بر یک تیم سخت‌کوش ژاپن را شکست دهد و جام قهرمانی را بالای سر ببرد.

علی میرشکاری، سیدعلی داستان و موحد محمدپور، زننده سه گل ایران بودند تا به این ترتیب، ساحلی‌بازان ایران در قهرمانی و شکست ژاپن در فینال هت‌تریک کرده باشند. ایران و ژاپن پیش از این هم در فینال دوره‌های ۲۰۱۳ و ۲۰۲۳ جام ملت‌های آسیا رودرروی هم قرار گرفته بودند که تیم کشورمان در هر دو دیدار برنده و قهرمان شده بود.

شاگردان علی نادری ۱۲ دقیقه وقت اول را با یک گل به قهرمان سه دوره آسیا واگذار کردند، اما بازیکنان ایران در وقت دوم گل مساوی را به ثمر رساندند و در ۱۲ دقیقه پایانی هم توانستند گل دوم و سوم را بزنند تا به قهرمانی دست یابند. در پایان این مسابقات علی داستان، دروازه‌بان ایران به‌عنوان بهترین گلر مسابقات انتخاب شد و موحد محمدپور هم عنوان بهترین بازیکن رقابت‌ها را از آن خود کرد.

ایران تاکنون چهار بار در سال‌های ۲۰۱۳، ۲۰۱۷، ۲۰۲۳ و ۲۰۲۵ به مقام قهرمانی رسیده و پنج مرتبه نیز عنوان سومی مسابقات را کسب کرده است. در سال ۲۰۰۹ تیم کشورمان یک‌بار مقام چهارم این مسابقات را به دست آورد. در دیدار رده‌بندی این رقابت‌ها هم عمان با نتیجه ۸ بر ۴ لبنان را شکست داد و در جایگاه سوم رقابت‌ها قرار گرفت.

بازی خانگی با تیم‌های بزرگ برای آرسنال سخت است

چلسی و آلونسو غرق در بحران

فوتبال اروپا | شیوا نوروزی

چلسی به جمع تیم‌های بحران‌زده لیگ برتر اضافه شده و در صورت تداوم ناکامی‌ها هیچ بعید نیست آبی‌های لندنی نیز مثل منچستریونایتد به منطقه خطر سقوط کنند.

جدال حساس آرسنال – منچسترسیتی امشب پایان‌بخش هفته دوازدهم لیگ جزیره است و شروع این هفته از مسابقات با ثبت سومین شکست متوالی چلسی و پایان ناکامی ۲۹ ساله ناتینگهام فارست همراه بود. ژابی آلونسو تصور نمی‌کرد به این زودی بحران در لیگ برتر را تجربه کند و احتمال برکناری‌اش قوت بگیرد. سرمربی چلسی انتظار نداشت شاگردانش در سیتی‌گراند مقابل ناتینگهام فارست تا این اندازه ضعیف عمل کنند. میزبان آخرین بار ۲۹ سال پیش موفق شده بود چلسی را در خانه شکست دهد و حالا به لطف ضعف‌های تیم آلونسو، این حسرت پایان یافت.

پیروزی ۳ بر ۲ ناتینگهام در حالی رقم خورد که چلسی در دقیقه ۸۹ تازه توانست گل دوم را به ثمر برساند! وضعیت آبی‌ها هر بازی بدتر می‌شود و سرمربی اسپانیایی نتوانسته راهی برای خروج از بحران پیدا کند. این سومین باخت متوالی این تیم بود و با همان ۱۶ امتیاز قبلی سقوطی چند پله‌ای در جدول داشت. چلسی در پنج مسابقه اخیر در لیگ، چهار بار شکست خورده و تنها توانسته منچستریونایتد بحران‌زده‌تر از خودش را مغلوب کند. ژابی آلونسو نداشتن اعتمادبه‌نفس را اصلی‌ترین چالش تیمش عنوان کرد. سرمربی چلسی بعد از تداوم بحران آبی‌ها گفت: «خیلی از موارد در این بازی آن‌طور که می‌خواستیم، پیش نرفت. فاقد اعتمادبه‌نفس لازم هستیم و تیم در حفظ نتیجه به مشکل می‌خورد. بعد از اینکه موفق شدیم یکی از گل‌های خورده را جبران کنیم، درست در لحظه‌ای که آن گل به ما کمی روحیه داده بود، گل سوم را دریافت کردیم. در این سطح از رقابت‌ها، باید بتوانید نتیجه را حفظ کنید و نباید اجازه دهید تا این حد گل بخورید. به همین دلیل است که در بازی‌های اخیر شکست می‌خوریم. هیچ چیز باب میل ما پیش نمی‌رود. مسئول این نتایج و تلاش برای یافتن راه‌حل‌هایی برای خروج از این وضعیت هستیم. باید کنار هم بمانیم و به یکدیگر کمک کنیم، در غیر این صورت، اوضاع پیچیده‌تر خواهد شد.»

توپچی‌ها در ورزشگاه امارات اگر منچسترسیتی را بدون امتیاز بدرقه کنند، جایگاه صدرنشینی‌شان مستحکم‌تر از قبل می‌شود. آرسنال در مصاف با سیتیزن‌ها هدفی جز پیروزی ندارد تا فاصله‌اش را با برایتون و من‌سیتی افزایش دهد. البته تیم میکل آرتتا با توقف برابر نیوکاسل، دو امتیاز مهم را هفته پیش از دست داده و در لیگ قهرمانان نیز مقابل دورتموند متوقف شده است. رفع مصدومیت داوید رایا، دروازه‌بان اول تیم مهم‌ترین خبر برای توپچی‌ها بود. منچسترسیتی، اما روزهای سختی را سپری می‌کند؛ باخت به استون‌ویلا، برایتون و ناتینگهام‌فارست در لیگ، سیتیزن‌ها را ۲۲ امتیازی نگه داشته است. تیم مارسکا در رده سوم هنوز امیدوار به جبران و بازگشت به صدر جدول است. میکل آرتتا بازی خانگی با تیم‌های بزرگ را دشوار خواند: «وقتی در خانه مقابل تیم‌های بزرگ بازی می‌کنیم، این مسابقات در کورس قهرمانی سرنوشت‌ساز می‌شوند. می‌دانیم مسیر طولانی در پیش داریم و نباید با برد ما در آن بازی شانس سیتی را تمام شده و خودمان را قهرمان بدانیم. چالش اصلی ما، خودمان هستیم. نمی‌توانیم کارهایی را که رقبایمان انجام می‌دهند، کنترل کنیم. باید بهترین نمایش خودمان را ارائه دهیم، از چنین مسابقاتی لذت ببریم و با هدف پیروزی وارد زمین شویم.»

انزو مارسکا، آرسنال را بهترین تیم لیگ نامید: «فکر می‌کنم در این فصل نشان دادیم توانایی پیروزی در بازی‌های بزرگ و مسابقات خارج از خانه را داریم. بنابراین دلیلی نمی‌بینم نتوانیم در زمین آرسنال به پیروزی برسیم. تمام تلاشمان را می‌کنیم تا این بازی را ببریم، اما شکی نیست که در حال حاضر، با توجه به قهرمانی‌شان در لیگ برتر، احتمالاً بهترین تیم لیگ هستند. از ثبت چهار یا پنج کلین‌شیت پیاپی به شرایطی رسیدیم که حالا نمی‌توانیم دروازه‌مان را بسته نگه داریم. باز هم می‌گویم، در حال تلاش برای پیدا کردن راه‌حل‌های مختلف هستیم تا ببینیم می‌توانیم کمی مستحکم‌تر عمل کنیم یا خیر.»

پرسپولیس تیمی که هیچ شباهتی به یک مدعی ندارد

فریاد حیاکن، رهاکن در گوش تارتار

حاشیه | دنیا حیدری

اوضاع می‌توانست موقتاً آرام باشد اگر قهرمان پرسپولیس، شیرینی نخستین گل خود را با تلخی یک اشتباه تاخت نمی‌زد! بخت اما در اراک نه با محمدمهدی زارع یار بود و نه با تارتار.

دیر یا زود این اتفاق رخ می‌داد. شاید برای پیشگیری از چنین شبی بود که تارتار بعد از پیروزی مقابل پیکان، کریم باقری را روانه میدان کرد برای پادرمیانی. او خوب می‌دانست با یک گل بهار نمی‌شود و هوادارانی که بعد از باخت به فجر و فولاد خشم خود را فرو نخورده بودند، با کوچک‌ترین لغزشی صدای اعتراض‌شان به آسمان خواهد رفت. اما شاید کمتر کسی تصورش را می‌کرد که تارتار در اراک شنونده شعار حیاکن، رهاکن باشد.

براساس آمار، پرسپولیس تیم دوم جدول است، آن هم کسب ۲۷ امتیاز از هشت برد، سه تساوی و سه باخت و با ۲۴ گل زده و هشت گل خورده. اعداد و ارقامی که می‌تواند قابل قبول باشد، اما نه برای پرسپولیس چندهمتی و تیمی که برای قهرمانی بسته شده است! ضمن اینکه سرخپوشان این فصل صرفاً برابر تیم‌هایی نتیجه گرفته‌اند که شرایط چندان جالب توجهی در جدول رده‌بندی نداشته یا عملکردشان به قدری ضعیف بوده که کادرفنی آنها تا قبل از نیم‌فصل دستخوش تغییر شده است. در مقابل برابر تراکتور به عنوان یکی از اصلی‌ترین حریفان خود شکست خورده و برابر استقلال نیز به تساوی رضایت داده است. حال بماند که پرسپولیس این فصل به فولاد و فجر هم باخته و برابر خیبر نیز مثل آلومینیوم مساوی کرده است! در واقع از این زاویه که نگاه کنیم، حق با هواداری است که هفته سیزدهم صبرش سرآمده است، خصوصاً که پرسپولیس زیبا و تماشاگرپسند هم بازی نمی‌کند و عمدتاً برنامه‌اش استفاده از اشتباهات حریف است تا ارائه تاکتیک‌های متفاوت جهت باز کردن دروازه تیم مقابل! شاید تکیه زیاد به خلاقیت فردی و دلخوش کردن به اشتباهات حریف است که باعث شده این تیم در حساس‌ترین مقاطع امتیاز از دست بدهد و به یک تیم معمولی در لیگ تبدیل شود. دقیقاً همان چیزی که هوادار پرسپولیس تحملش را ندارد! اینکه تیمش هیچ شباهتی به یک قهرمان یا حتی مدعی نداشته باشد، حتی اگر در رده دوم جدول قرار گرفته باشد. جایگاهی که البته بازی‌های عقب افتاده نماینده‌های ایران در بازی‌های آسیایی نیز بی‌تأثیر در آن نیست.

بی‌شک پرسپولیس با نتایجی که تا به اینجای کار کسب کرده، نتوانسته رضایت هوادارانش را جلب کند، خصوصاً که استقلال رقیب همیشگی سرخپوشان هنوز هم تنها تیم بدون باخت لیگ است، با عملکردی موفق در لیگ نخبگان، جایی که پرسپولیس و هوادارانش امسال هم با حسرت به آن می‌نگرند و با این شرایط بعید است که فصل بعد هم جایی در بین تیم‌های حاضر در آن داشته باشند. با وجود تمام این تفاسیر، نمی‌توان تارتار را مقصر صددرصد شرایط فعلی پرسپولیس دانست.

پیمان حدادی شاید برای آرام کردن جو بود که حاضر نشد بعد از تساوی پرسپولیس مقابل آلومینیوم با اصحاب رسانه و خبرنگارانی که به دنبال گرفتن پاسخ سؤالات خود و هواداران بودند همکلام شود. با وجود این بهتر بود او دقایقی کوتاه با کنترل احساسات خود، برای آرام کردن این جو متشنج و صدالبته حمایت از کادرفنی تلاش می‌کرد، حتی اگر این حمایت مقطعی بود و بعد از آن تارتار توسط هیئت مدیره به صلابه کشیده می‌شد. سکوت حدادی، اما گمانه‌زنی‌ها را بیشتر کرد، دقیقاً همان مسئله‌ای که می‌تواند پرسپولیس را در این مقطع زمانی بیش از هر زمان دیگری به حاشیه ببرد، درست زمانی که تیم باید مدیریت شود.

تصاویر منتشر شده از نیمکت پرسپولیس در پایان بازی با آلومینیوم، گل‌آلودی و آشفتگی ذهنی کادرفنی سرخپوشان را به نمایش می‌گذاشت. تارتار مصمم است برای رسیدن به هدفش در این تیم؛ بی‌شک نشستن روی نیمکت پرسپولیس یکی از آرزوهای دیرینه او بوده، اما این روزها حتماً جایی در رؤیاهایش نداشته است. روزهایی پرتنش که وقتی تیمش مساوی می‌کند، شاهد فریادهای حیاکن رهاکن باشد، آن‌هم نه در خانه، بلکه روزی که میهمان حریف است. حالا او هم به اندازه هوادار این تیم مستأصل است. تارتار همین ۲۰ روز قبل از باشگاه بابت نتایج کسب شده اخطار گرفته بود و حالا سکوت مدیریت باشگاه، فضای مبهم و وهم‌آلودی ایجاد کرده برای تیمی که قرار بود برای قهرمانی بجنگد، اما در سخت‌ترین شرایط قرار دارد، بدون اینکه شباهتی به یک مدعی داشته باشد.

یادداشت | فریدون حسن

صهیونیست در هر لباسی صهیونیست است

اتفاقات رخ داده در جریان بازی بشیکتاش ترکیه و نماینده رژیم غاصب و کودک‌کش صهیونیستی بار دیگر نشان داد که اذهان بیدار مردم جهان خوب درک می‌کند که تفاوت زیادی میان ورزشکار واقعی و هوادار واقعی فوتبال و نمایندگان رژیم غاصب وجود دارد. در این میان جای تأسف است که هنوز هم در داخل کشور برخی تصور می‌کنند فرق است میان مردم سرزمین‌های اشغالی و دولتمردانشان، غافل از اینکه جماعتی که از این رژیم کودک‌کش، ژست ورزشکار به خود می‌گیرند، همان آدم‌کش‌ها و گرگ‌صفتانی هستند که لباس بره به تن کرده‌اند.

هواداران بشیکتاش قبل از مسابقه و در جریان آن با در دست داشتن پرچم فلسطین و پارچه‌نوشته‌هایی در محکومیت جنایات رژیم صهیونیستی با هواداران نماینده غاصب درگیر شدند، حتی کار به درگیری بین بازیکنان هم رسید و جای تأسف است که پلیس گرجستان به‌عنوان کشور میزبان این مسابقه به نفع نماینده رژیم غاصب وارد عمل شد. در نهایت هم این بازی حاصلی جز شکست برای تیم رژیم کودک‌کش نداشت، اما نکته مهم ماجرا این بود که تیم‌ها و نماینده‌های ورزشی رژیم اشغالگر قدس دیگر هیچ جای جهان حاشیه امنیت ندارند، چراکه مردم جهان و علاقه‌مندان به ورزش، به‌ویژه فوتبال در تمام دنیا آنها را به چشم اشغالگر، کودک‌کش و نژادپرست می‌بینند و تفاوتی بین آنها و دولتمردان فاسدشان قائل نیستند. نوع برخورد هواداران فوتبال و بازیکنان تیم‌ها در اقصی نقاط جهان با تیم‌های رژیم جنایتکار و هوادارانشان مؤید این نکته مهم است که دیدگاه‌های رهبر شهید انقلاب اسلامی در مورد تفاوت نداشتن ساکنان اشغالگر سرزمین فلسطین با دولتمردان فاسدشان چگونه در جهان منتشر شده است. رهبر شهید انقلاب اسلامی حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای بارها در سخنان خود در طول حیات مبارکشان در پاسخ به خوش‌خیالی‌های برخی مسئولان کشور فرمودند: «اینکه گفته شود ما با مردم اسرائیل هم مثل مردم دیگر دنیا دوستیم، این حرف درستی نیست، حرف غیرمنطقی است. مردمی که در اسرائیل زندگی می‌کنند، کسانی هستند که در تصرف خانه‌ها، زمین‌ها، مزارع و کسب‌وکار فلسطینیان مشارکت دارند و عناصر مرتبط با اشغالگری هستند. حرف ما صرفاً درباره یک دولت یا کابینه سیاسی نیست، بلکه رفتار بخشی از جامعه ساکن سرزمین‌های اشغالی و مشارکت آنها در ساختار اشغال مورد انتقاد ماست. واقعیت این است که ساکنان شهرک‌ها، غیرنظامی نیستند و مسلح هستند.»

حالا و با وجود پشت سر گذاشتن دو جنگ تحمیلی از سوی دشمن صهیونیستی – امریکایی به کشور و دست داشتن مستقیم رژیم جنایتکار صهیونیستی در شهادت رهبر انقلاب، فرماندهان، کودکان و زن و مرد و پیر و جوان کشور جای تأسف دارد که از برخی تریبون‌های پرمخاطب شنیده شود میان مردم ساکن در سرزمین‌های اشغالی با دولتمردانشان فرق است و نباید همه را به یک چشم نگاه کرد.

آهای جماعت خیالباف، آهای همه آنهایی که خودتان را به خواب زده‌اید، همین حالا که شما با خوش‌خیالی تصور دوستی با مردم این رژیم سفاک را دارید، آنها در حال نقشه کشیدن برای دریدن شما و تکه‌تکه کردن کشورتان با همکاری امریکا هستند. بد نیست یک‌بار دیگر حرف‌های رهبر شهید انقلاب اسلامی را مرور کنید تا متوجه شوید با چه جانورانی طرف هستید. بد نیست تاریخ را مطالعه کنید و ببینید جماعتی که منتظر دوستی با آنها هستید، چگونه هر سال عید «ایرانی‌کشی» برپا می‌کنند. ما طبق فرموده رهبر کبیر انقلاب اسلامی حضرت امام خمینی و برابر با فرمایش رهبر شهیدمان حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای، هیچ دوستی و مودتی با رژیم غاصب صهیونیستی و اهالی ددمنش آن نداشته، نداریم و نخواهیم داشت. این را تمام آنهایی که هنوز در خوش‌خیالی به سر می‌برند در مغزشان فرو کنند. ما درود می‌فرستیم به وجدان بیدار ورزشکاران کشورمان که از مواجهه با نمایندگان این رژیم غاصب خودداری می‌کنند، درست مانند تنیسور جوان کشورمان علی یزدانی که همین جمعه گذشته در مرحله یک‌چهارم نهایی تور جهانی آنتالیا از مواجهه با نماینده این رژیم غاصب خودداری کرد و البته تأسف می‌خوریم که دنیا این مسئله را فهمیده، اما با وجود بعثت ملت بزرگ ایران هنوز برخی در داخل کشور، خود را به نفهمی زده‌اند.

تیم‌ملی بسکتبال محکوم به شکست فیلیپین است

جدال سرنوشت‌ساز در مالزی

خبر | شیوا نوروزی

رویارویی با فیلیپین آخرین تلاش بسکتبال ایران برای زنده نگه داشتن شانس صعود به جام‌جهانی ۲۰۲۷ است.

تیم‌ملی بسکتبال کشورمان امروز آخرین جدال خود در چارچوب پنجره پنجم انتخابی جام‌جهانی را مقابل فیلیپین برگزار می‌کند. با توجه به شکست برابر استرالیا، کار صعود تیم مانولوپولوس بیش از پیش سخت شده و نتیجه بازی با فیلیپین تأثیر زیادی روی آینده تیم‌ملی دارد.

مصاف با فیلیپین نیز همانند بازی قبلی در کاریزما آرena شهر سرمبان مالزی برگزار می‌شود. در بازی قبلی، عملکرد تیم چنگی به دل نمی‌زد و در بیشتر دقایق زورمان به استرالیا نمی‌رسید. با این حال برای سروسامان دادن به وضعیت‌مان در جدول رده‌بندی و حفظ شانس صعود به جام‌جهانی باید دیدار با استرالیا را فراموش کنیم و به فکر جبران مقابل فیلیپین باشیم. باخت ۸۴ بر ۶۷ کارمان را در ادامه مسیر دشوارتر کرد. همانطور که انتظار می‌رفت کانگوروها یک سروگردن از ایران بالاتر بودند.

با این نتیجه، تیم کشورمان جایگاه سومی خود را از دست داد و به رتبه پنجم سقوط کرد. فیلیپین و اردن هم مثل ما ۱۴ امتیازی هستند، اما در رتبه سوم و چهارم گروه E ایستاده‌اند و فعلاً بالای سرمان قرار دارند. از این‌رو دومین رویارویی‌مان با فیلیپینی‌ها حساسیت بسیار زیادی دارد. در پنجره چهارم انتخابی، فیلیپین ۶۸ بر ۵۶ تیم‌ملی ایران را شکست داد. با این حال جبران این اختلاف دور از دسترس نیست. سرمربی یونانی با شناختی که از بازیکنان ایرانی پیدا کرده و آنالیز حریفان آسیایی باید برای عبور از سد فیلیپین برنامه ویژه داشته باشد. در مصاف با استرالیا برخی از چهره‌ها در حد و اندازه‌های خود نبودند و آمار ضعیفی داشتند. انتظار می‌رود برای بازی دوم هماهنگی تیم افزایش یافته باشد و کادرفنی تیمی با انگیزه و روحیه بالا را به میدان بفرستد. تیم‌ملی ایران با پنج پیروزی و چهار شکست باید هر طور شده فیلیپین را مغلوب کند تا ضمن ارتقا در جدول رده‌بندی، برای انجام دو بازی آخر خود برابر نیوزیلند و استرالیا در پنجره ششم انتخابی همچنان شانس صعود داشته باشد. تنها سه تیم اول گروه‌ها مستقیماً راهی جام‌جهانی ۲۰۲۷ خواهند شد و کسب عنوان بهترین تیم چهارم در بین دو گروه برای ما قطعاً بسیار سخت خواهد بود. فیلیپین هم مثل ما پنج برد و چهار باخت دارد و روی پیروزی مقابل ایران حساب کرده است. تیم چهلم رنکینگ فیبا قبل از رویارویی با تیم کشورمان سوریه را ۹۷ بر ۵۸ شکست داده و با روحیه بالا آماده بازی امروز است. در بین تیم‌های آسیایی، تنها استرالیاست که بعد از غلبه بر ایران و ثبت نهمین پیروزی متوالی خود، صعودش به جام‌جهانی قطعی شده است.

توضیح سجاد گنج‌زاده درباره شکست کاراته در چین

زمان کافی نداشتیم

چهره | شمیم رضوان

رؤیای فینال جام‌جهانی کاراته با شکست ملی‌پوشان در نیمه‌نهایی پایان یافت و پای هیچ‌یک از تیم‌های اعزامی ایران در هانگژو چین به سکو نرسید. ناکامی که سجاد گنج‌زاده، سرمربی تیم کاراته ایران دلیل آن را نداشتن زمان کافی جهت آماده‌سازی برای جام‌جهانی می‌خواند: «بعد از ناگویا به مسئولان هم گفته بودم که قول مدال نمی‌دهم، اما تمام تلاشمان را برای بالا بردن پرچم ایران می‌کنیم. ما زمان کافی نداشتیم، صرفاً دو اردوی هفت و ۱۲ روزه داشتیم و یک مسابقه تدارکاتی در روسیه که بخشی از تیم هم موفق به حضور در این مسابقات نشد. در واقع بعد از ناگویا ۴۰ روز فرصت داشتیم که ۱۰ روز آن صرف برگزاری انتخابی شد. با دو اردو و یک مسابقه تدارکاتی نمی‌توان معجزه کرد.»

البته گنج‌زاده معتقد است، شاگردانش عملکرد خوبی در جام‌جهانی داشتند، اما یک‌سری مسائل از جمله مصدومیت کار را برای آنها دشوار کرده است: «با وجود تمام دشواری‌ها، به عنوان تیم نخست از گروه خود صعود کردیم. هرچند بچه‌ها مقابل استرالیا و چین با کمی مشکل مواجه شدند، اما به‌رغم اینکه هرچه جلوتر می‌رفتیم رقبا قدرتمندتر می‌شدند، عملکرد بچه‌ها نیز بهتر می‌شد، به طوری که ایتالیا، قهرمان اروپا را مقتدرانه شکست دادیم و به نیمه‌نهایی و جمع چهار تیم برتر دنیا راه یافتیم، اما مصدومیت مرتضی نعمتی کار را سخت کرد. به او مقابل ایتالیا استراحت دادیم تا در دو بازی پایانی مشکلی نداشته باشد، اما مقابل روسیه درد شدیدی داشت که با دیدن عکس‌های ام‌آرای متوجه شدیم وضعیتش اصلاً خوب نبود. مصدومیت علی‌اصغر آسیابری هم در جریان مسابقات تشدید شد تا او نیز نتواند عملکرد مطلوبی داشته باشد. بدن مهدی عاشوری هم در شرایط خوبی نبود، چراکه تمرینات پرفشاری را پشت سر نگذاشته بود.»

سرمربی تیم‌ملی کاراته ایران مدعی است تمام تمرکز فدراسیون روی بازی‌های آسیایی بود و همین مسئله باعث شد زمان زیادی صرف آماده‌سازی برای جام‌جهانی نشود: «همه تیم‌ها برای کسب مدال به میدان آمده بودند، اما هدف اصلی ما موفقیت در ناگویا بود، به همین دلیل نتوانستیم برنامه‌های خود را آن‌طور که باید پیش ببریم. با وجود این نشان دادیم از نظر فنی چیزی از حریفان کم نداریم، به طوری که تنها تیمی که موفق به شکست مونته‌نگرو، قهرمان مسابقات شد ایران بود.»